

Ledare

Det har blivit extremt vår så där som det brukar bli så här års och konsekvensen är välkänd. Alla slutar råtentaplugga och äter glass, bygger Cortège och blir förälskade istället på samma sätt som chalmester alltid har gjort. Samtidigt har alla ångest och dåligt samvete för att man inte gör det man borde och inte har de poäng överheten kräver för man ska tillåtas äta och betala hyra även nästa år.

I dagarna har till slut den Lindgrenska utredningen presenterats för studenterna. Den föreslår en helt ny organisation för grundutbildningen på Chalmers och har sågats vid fotknölnarna av de flesta dekaner. Anledningen är något diffus men grundar sig troligen i att deras makt över skolan kommer att försvagas samt en rädsla för förändring. Kåren och troligen också sektionsstyrelserna är däremot positiva, vilket enligt vår kårordförande väger tyngre. Vi har alltså möjlighet att köra över gubbväldet, vilket nog kommer att kännas ytterst tillfredställande för många som pratat med väggar alldeles för länge.

"Vi har alltså möjlighet att köra över gubbväldet, vilket nog kommer att kännas ytterst tillfredställande för många..."

Det utredningen vill är att separera utbildningslinjer och sektioner för att skapa en fri marknad av kurser. Det är ju allmänt känt att F-sektionen är fullständigt oförmögen att undervisa i mekanik och för varje år blir allt sämre. Dumt, men då köper vi kursen från maskinsektionen istället! Man vill också att grundutbildningarna ska inledas med ett basblock på två år, varefter man profilerar sig. Detta ska också underlätta övergångar mellan utbildningar, framförallt mellan Gibraltar och Lindholmen. Tanken med att bygga en linbana är kanske inte så tokig... Linjer kommer alltså att inledningsvis slås ihop, och en del kommer helt att försvinna i den form de är idag.

Som förslaget ser ut nu ska teknisk fysik inledningsvis bli kvar som ett eget utbildningsområde, men övergångar till kemi och elektro/data efter två år ska skapas. Man rekommenderar också att F delas upp på dessa båda block i framtiden. Ett stort problem är att om man gör om hela organisationen för utbildningen

Redaktionen:

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Andreas Olsson

Ekonomiansvarig:

Alexander Dahl

Fotograf:

Mathias Lindkvist

Redaktörer:

Sigrid Hammarquist

Cecilia Ivarsson

Magnus Karlsson

Björn Larsson

Magnus Larsson

Insändare och annat material skickas enklast till finform@dd.chalmers.se i rent textformat. Vi har också en mapp i mappskåpet.

Finforms hemsida har adressen:

www.dd.chalmers.se/~finform/

Finform är Chalmers F-teknologers egen tidning. Åsikter och värderingar som uttrycks i en artikel är artikel-författarens egna och speglar inte nödvändigtvis inställningen hos redaktionen eller sektionens medlemmar.

Det här numret av Finform trycktes i 500 exemplar hos Teknologtryck.

raserar man också den studiesociala strukturen, teknologsektionerna, som fungerar bra enligt de flesta. Möjligen kan omstruktureringen medföra en återgång till klasser, som det var förr på Chalmers, vilket skulle skapa en helt ny och kanske bättre social struktur. Frågan är dock fortfarande helt öppen och olöst, och tas inte upp i utredningen. Hur det än blir kan vi nog vara säkra på att det iallafall blir förändring, gamla traditioner är på väg att försvinna.

Utredningen vill dessutom förnya och förbättra pedagogiken och utlärningsformerna, något som det finns ett akut behov av. Situationen idag med en ointresserad mumlande föreläsare som skriver av sig själv med gnisslande krita och blir avskriven av halvsovande teknologer är helt ohållbar. Man vill öka grundutbildningens status och göra det mer attraktivt att undervisa. Om utredningens förslag går igenom får det ses som en triumf för studentinflytandet, men det finns en stor risk det mals sönder och kvar blir en tumme som bara putsar till tråklossens yta men låter de murkna gamla strukturerna vara kvar.

Studentdemokrati är annars något vi inte är bortskämda med. Visst, oftast sitter det med en student i alla de utredningar och arbetsgrupper som görs, men studenten är ofta godtyckligt handplockad bland den lilla skara aktiva människor som kommer i kontakt med organisationen. När man väl har sin student känner man sig nöjd och ren i samvetet och kan glatt besluta vad man vill och peka på att vi visst får vara med och bestämma över vår egen utbildning.

En annan demokratisk bugg som

togs upp i Ny Teknik för några veckor sedan är alla de "ordnar" som finns på tekniska högskolor i Sverige. På Chalmers har vi CS, ett helt odemokratiskt brödraskap utan insyn utifrån som funnits sedan urminnes tider och skapat många av de traditioner vi har på skolan idag. De har också stor makt, det är exempelvis praxis att alla manliga medlemmar av kårstyrelsen erbjuds medlemskap vilket tex. Andreas Eklöf tackat ja till. Under senare tid har han i olika tidningar konfronterats med detta faktum och hamnat en smula på två stolar. Inget ont om vår nuvarande kårordförande, han gör ett strålande arbete, men det vore till demokratins bästa om nästa KS kunde motstå frestelsen att frotera sig med det fina och hemliga folket och fullt ut kunde representera kårens medlemmar.

På årets valmöte var intresset minst sagt svalt för vissa poster, Finform hade till exempel inte en enda sökande! Vår förhoppning är att en ny redaktion ska ta över utgivandet till hösten i alla fall, och det verkar inte vara helt omöjligt. Är du det minsta intresserad så hör av dig till oss, vi hjälper er givetvis att komma igång. Vi kommer hur som helst att gå av och tackar med detta nummer för oss. Ha en riktigt trevlig sommar!

*Andreas Olsson - avgående chefredaktör
f97anol@dd.chalmers.se*

Lästips: Lindgrenska utredningen
<http://fy.chalmers.se/~f3ail/CTHutredning/>

CTHB

2002-01-09

GÖTEBORG

Ordförandeord

Så var det så dags för mitt sista ordförandeord. Känns lite vemodigt, så som det alltid gör när en period av ens liv går mot sitt slut. Men allting måste gå vidare, det är dags för nya unga krafter att ta vid och under året som kommer arbeta för att göra livet lite enklare för de knappt 500 medlemmarna i Fysikteknologsektionen.

Johan har gått av.

I skrivande stund lyser vårsolen över ett Göteborg som snabbt håller på att bli sommargrönt. Bygglåten är ungefär lika entusiastmerade som alltid och undertecknad är måttligt motiverad att plugga. Tur att det finns ordförandeord att skriva istället. Jag tycker att det varit ett mycket trevligt år på sektionen, om än något turbulent.

Personligen vet jag att jag kommer att se tillbaka på det år som gått med glädje, viss om att det trots allt hänt en del positiva saker. Många nya erfarenheter rikare går jag nu vidare i livet och jag önskar att fler kunde få känna den glädje som engagemang ger.

Min förhoppning är att intresset för arbete inom sektionen skall bli bättre och att nästkommande F-styre - och alla efter dem - skall känna att de gör ett bra jobb och att det de gör är meningsfullt och uppskattat.

Så härmed överlämnar jag ordförandeordet till Mattias och drar mig lungttillbaka från rampljuset. Lycka till i framtiden!

Johan Stäring, avgående ordförande
Fysikteknologsektionen

SNF revolterar

Disclaimer! Som ni alla säkert är medvetna om så är det inte alltid nyttigt för den mentala hälsan att läsa på F.

Vad beträffar vår sekreterare så är det uppenbart att antalet tomtar på hans loft har ökat exponentiellt och efter nästan fyra år är det nu helt överfullt. Vi anade redan från början att allt inte stod rätt till, men fram tills nu har det bara rört sig om harmlösa kommentarer såsom:

"Jag kommer att drabbas av åtstörningar om jag måste föra protokoll samtidigt som jag äter".

Det är med fasa som vi mottar beskedet att den här personen har valts till Kräldjursvårdare. Vi hyser en befogad oro för Tildes välbefinnande och vi överväger att motionera för att få honom

avsatt från denna ansvarsfyllda post. Förmodligen utsätts den arma slangen för veritabelt djurplågeri i sitt nya hem! I och med det här inlägget har han visat sitt sanna jag och tyvärr hann vi inte stoppa artikeln, vi fick bara med den här disclaimer. Vi hoppas att varje läsare har förstånd nog att se vad som är seriös SNF information och vad som är resultatet av en vildhjärnas dans över tangentbordet.

/Övriga SNF

Sektionslivet reformeras

VIKTIGT LÄS DETTA DET ÄR VIKTIGT LÄS DETTA DET ÄR VIKTIGT

Av Cecilia Ivarsson

Fredagen den 5:e maj hölls ett diskussionsmöte med anledning av en motion som Carl-Johan Kjellander och Martin Hemberg lade på sektionensmötet den 14/4. Motionen gick ut på att en stor förändring av sektionenslivet skulle genomföras. Man ville ändra valförfarandet till sektionensföreningarna, öka antalet medlemmar i föreningarna, man ville ha längre aspning med början redan i andra läsperioden och att det ska vara lättare att gå med i, vara med i och gå

ur en förening. Huvudsyftet var att, genom att göra det lättare att vara sektionsaktiv, få fler som engagerar sig i sektionen och därmed öka gemenskapen på F. De senaste åren har engagemanget för sektionen varit lågt. Klyftan mellan sektionsaktiva och icke-sektionsaktiva är stor och med undantag av nollningen är deltagandet i aktiviteter mycket lågt bland dem som inte är med i någon förening. För att råda bot på detta skrevs motionen.

SEKTIONSAKTIVA 00/01

Styret

Ordförande: Mattias Johansson
Vice ordförande: Charlotta Persson
Kassör: Love Lindholm
Sekreterare: Lasse Tunturivuori

SNF:

Ordförande: Fredrik Ekrisson
Vice ordförande: Martin "Govert" Helmer
Kassör: Johan Degerman
Sekreterare: Anna Schoeffler
F2 representant: Andreas Larsson
F3 representant: Linus Löfgren

F6:

Sexmästare: Erik Arvedson
Kassör: Emma Eriksson
Assistent: Matts Fält, Hanna Syrén, Maria Widmark, Fredrik Forsberg, Carl Schoster, Sven Ekman

DP:

Överste: David Carlén
Skattmästare: Filip Karlsson
Adjutanter: Jens Samuelsson, Anders Odell, Henric Lassesson, Gustav Eklund, Per Jacobsson

Revisor: Johan Stäring
Revisor suppleant: Daniel Wassman

Farm:

Arbetsmarknadssekreterare: Ludvig Enlund
Ledamöter: Jonatan Mattson, Markus Jansson, Fredrik Dahlborg, Christian Grusell

Veckobladeriet:

Kassör: Joakim "Ewok" Hemsle
Assistent: vakant

Skyddsombud: Ulf Wallin, Stefan Berglund

Focumateriet:

Ordförande: Erik "Kungen" Halvordsson
Kassör: Carl Sunde
Assistent: Mattias "Lillen" Henrysson, Sami Selkälä, Magnus Jonsson, Gunnar Johansson, Nina Nilsson, Martin Rufberg

Bilnissar:

Magnus Jonsson (Ekonomiansvarig), David Elfström

Idrottsförmän: Andreas Wiberg (Ekonomiansvarig), Jesper Johansson

Trädgårdsmästeriassistent:
Niklas Gustafsson

Sångförmän:

Carl-Johan Kjellander, Erik Setterberg, Monika Hurtig, Joakim "Ewok" Hemsle

Flaggmarskalk: David Elfström
Fanbärare: Jonas Lööf

Kräldjursvårdare: Martin Hemberg

Finform: vakant...

På sektionsmötet var dock många skeptiska till motionen som helhet. En del pekade på praktiska svårigheter, t. ex. att sektionsföreningarna kommer fungera dåligt om de har för många medlemmar och att en för tidig aspning hindrar de nya teknologerna från att ta tag i sina studier efter nollningen. Andra hävdade att ett motionen angrep problemet på fel sätt. Anledningen till att få teknologer besöker arrangemangen är inte att vi har för få sektionsaktiva, ansåg man, utan att de aktiviteter som anordnas inte lockar folk. Man borde i stället försöka ta reda på vad teknologerna vill att sektionsföreningarna ska jobba med. Alla var överens om att ett problem förelåg, men åsikterna om hur det skulle kunna lösas skilde sig åt. Frågan ansågs så viktig att den behövde diskuteras vidare innan beslut kunde fattas. Man bordlade ärendet och utlyste ovannämnde diskussionsmöte.

Ett femtontal teknologer samlades i Styretrummet på fredagseftermiddagen. Detta var ett futtigt antal med tanke på hur viktig frågan faktiskt var, och man fick överge tanken på att bilda många små diskussionsgrupper och istället ha en grupp. Som tur var fanns representanter från Styret, F6, DP och SNF med. Man diskuterade inte motionen i sig utan de frågor som dök upp i anslutning till den. Hur skall vi välja sektionsaktiva? Skall det bli lättare/svårare att vara/bli sektionsaktiv? Vad skall de sektionsaktiva göra? Behövs nya föreningar på sektionen?

De allra flesta var överens om att man först och främst måste ändra en del av de aktiviteter som anordnas på sektionen. DP har till exempel haft DuP varenda fredag, ofta med väldigt få besökare, bara för att det "ska va så". Men det står ingenstans i stadgarna att DP ska ha DuP varje vecka. Varför inte byta ut en del DuP:ar mot andra arrangemang? Varför inte ha DuP:ar lite mer sällan men i gengäld göra "något extra" när det väl är DuP? En gång förra läsåret

arrangerades en Bellman-DuP med en Bellmantolkare och då var Focus fullsatt. På samma sätt kan F6 byta ut en del av sina traditionella sittningar med gasque mot helt andra aktiviteter.

Men hur vet man vad teknologerna vill ha? Förslag om enkät dök upp men ingen kände någon större entusiasm. Vi måste få teknologer att tala om för föreningarna vad de är intresserade av och vill göra. Har man en bra idé skall man kunna vända sig till DP eller F6 och de skall hjälpa till att genomföra den, helst tillsammans med initiativtagaren. Denna nya interaktivitet måste startas redan under nollningen. Sektionsföreningarna bör presentera sig för nollorna tidigt och tala om att de finns till för teknologerna. De flesta var överens om att det är i den här andan vi måste börja nysta. Visst vore det bra med fler sektionsaktiva, och om engagemanget ökar så som vi hoppas kommer det behövas fler som jobbar för sektionen. Men som det är nu finns det inte arbetsuppgifter till fler sektionsaktiva, och intresset för att söka till posterna är inte heller särskilt stort.

Det talades också om mer integration mellan årskurserna. De enda äldre F-are man känner är phaddrarna. Man kan under nollningen låta phaddrarna i en viss phaddergrupp ordna en aktivitet åt alla nollor, och överhuvudtaget låta phaddrar och andra F-are delta i fler arrangemang under nollningen. Ändå kändes det som om något fattades. Kommer detta hjälpa? Kommer klyftan på sektionen att minska? Kommer folk vilja hjälpa till på sektionen trots att de inte är med i en förening? Det var då "Slem" sa något i stil med "Man ska inte behöva vara sektionsaktiv för att vara med i en förening. Man ska kunna gå till t. ex. F6 och säga hej, jag är en filur som skulle vilja hjälpa till i gasquen ikväll, och så ska man få göra det". Alla kände att här har vi något nytt, en helt ny idé som skulle kunna vara lösningen till många av problemen. Idén om Filuren! ▶▶

Vem vill bli Filur?

Av Cecilia Ivarsson

► En Filur är en person som inte är sektionsaktiv men ändå hjälper till vid evenemang då och då. Alla som vill får vara Filur. Filurerna har ett Filurkort, och varje gång man hjälper till med något på sektionen får man en Filurstämpel. Det kan gälla att ordna en gasque, att skriva för Finform eller gå på SNF-möte och framföra sina åsikter. Eventuellt skall även närvaro på sektionsmötena belönas med Filurpoäng. Vad gör man med sina stämplor? Jo, med viss regelbundenhet (kanske en gång per läsperiod) ordnas ett Filurkalas, och har man ett visst antal Filurstämplor får man komma. Detta är alltså ett slags belöningsystem, de som hjälpt till får gå på fest, precis som de sektionsaktiva får gå på kalas som tack för sina insatser. Visst är det lite förskolekänsla över det hela, men kom ihåg att det inte är särskilt länge sedan vi alla sprang omkring med en svart bricka om halsen i fyra veckor. Naturligtvis kommer en high-scorelista finnas på hemsidan.

I Focus och kanske även på hemsidan ska det finnas en lista över allt som händer på sektionen under den månad/läsperiod man är i och till vilka arrangemang man behöver Filurer så att de kan anmäla sig. Dessutom kan föreningarna gå ut på föreläsningarna och fråga efter Filurer när de har stora arrangemang. Som Filur kan man alltid ta kontakt med föreningarna och fråga om de behöver hjälp med något. Man förbinder sig inte till att göra någonting i framtiden, man anmäler sig till varje arrangemang separat. Det är också meningen att Filurerna ska kunna komma med egna idéer till arrangemang som föreningarna hjälper dem att genomföra.

Vi tror att detta system har många fördelar. De som inte vill binda upp sig i en förening under ett helt år har möjlighet att ändå förverkliga sina idéer och göra en insats då och då, vilket gör att fler kommer in i sektionslivet och går på

arrangemangen. Samtidigt avlastas föreningarna och det är inte så jobbigt att vara med i dem. De sektionsaktiva och de icke-sektionsaktiva träffas mer.

Filurandet är inte bara till för dem som inte vill vara sektionsaktiva. De som går i ettan har, åtminstone som det är nu, inte möjlighet att gå med i någon förening förrän i slutet av året. Nu kan de börja filura direkt efter nollningen. Då får de chans att prova på hur det är att jobba i olika föreningar. Filurandet tar över en del av aspringens funktion. Aspringen kan anpassas efter detta. Vidare är Filur ett utmärkt alternativ till patet. När man slutat i en förening och vill känna lite nostalgi kan man vara med och filura. Med sin erfarenhet och rutin är man till stor hjälp för de nuvarande sektionsaktiva. Som grädde på moset träffas Filurer som går i ettan och f.d. sektionsaktiva Filurer, som ofta har några år på Fysik på nacken, vilket ökar integrationen mellan årskurserna. Det faktum att Filurerna är gemensamma för alla sektionsföreningar kommer föra dem närmare varandra, vilket resulterar i ett bättre samarbete dem emellan.

Denna plan är långt ifrån helt utarbetad. Idén kläcktes dagen innan detta skrivs, men vi ville ändå publicera den i Finform för att förankra den hos teknologerna. Styret ska utarbeta ett mer konkret förslag, och om det innebär stadgeändringar hoppas vi kunna klubba igenom dem under höstens sektionsmöten (det krävs två möten för att ändra i stadgarna). Emellertid ser vi inget som hindrar att man gör ett försök redan i vår, eller allra senast under nollningen. Som tidigare nämnts tror vi att nollningen är det bästa tillfället att genomföra förändringar. Då får vi en ny start, en ny omgång människor kommer till F och det är då sammanhållningen och sektionsandan är som störst. Kanske behöver NollK hjälp av Filurer?

Kursutvärderingar

Årskurs 1 99/00

Presentationsteknik, 1p

Examinator: Birgit Nordin
Föreläsare: Birgit Nordin, Aase Svanegård,
Maria Larsson, David Loid (dramaövn)
Antal enkätsvar: 49
Teknologernas helhetsbetyg: 3,7

Denna kurs uppfattades av de flesta som en rolig och ganska givande kurs. Många tyckte att de fått större vana att tala inför grupp. Många tyckte också att det var skönt med en sådan här kurs i kontrast till all matte. Dramaövningen var mycket uppskattad, men en del hade svårt att se syftet med den. Om intervjuuppgiften var omdömena skiftande. De som tyckte den var bra motiverade det med att det är nyttigt att få se hur det är "ute i verkligheten", medan de som gav uppgiften ett sämre betyg oftast motiverade det med att de inte tyckte att den hade något med kursen i övrigt att göra. Det var svårt att urskilja något taltema som var bättre/sämre än något annat. Generellt tyckte folk att de ämnen som de kom på något bra att säga om var bäst, och de som de inte hade någon

Variabelbyte

bra story om ansågs som sämst. På det hela taget var det en bra kurs, och de allra flesta tyckte att den är meningsfull på F.

Emma Eriksson & Johan Havner
2000-05-05

Reell matematisk analys B

Kursutvärderingen av Reell matematisk analys gick riktigt bra, även om vissa av KUFs frågor inte uppskattades så var dom flesta mycket duktiga på att svara. Detta gav ett mycket gott underlag till kursutvärderingsmötet med Gun-Britt och Kjell. På mötet lyckades jag framföra dom flestas åsikter. Det stora irritationsmomentet, att vi bytte föreläsare mitt under perioden, kom vi också tillrätta med. Det var för övrigt en engångsföreteelse som på ett mycket beklagligt sätt kom i vägen för våra studier.

Under mötet hade Kjell ännu inte rättat alla tentor men man kunde redan skönja att dom flesta hade lidit av föreläsarbytet. Annars var Kjell besviken på att så många behövde någon form av datorhandledning. Speciellt hade många påpekat att dom fann inlämningsuppgifterna mycket svåra utan handledning. Dessa hade Kjell förväntat sig att vi skulle klara helt utan hjälp.

Det enda vi kunde enas om var att det behövdes mer datorhandledning under dom föregående matematikkurserna, något som vi har begärt ofta på alla kursnämnder. Över det stora hela lyckades jag klargöra de önskemål som framförts till oss och nu återstår bara att se hur det vi har talat om kommer att ingå i nästa års F1-kurser, något som i alla fall jag har en mycket positiv bild av.

Peter Wahlström

Årskurs 2 99/00

Fourieranalys, 3p

Examinator & föreläsare: Bernt Wennberg
Antal enkätsvar: 61
Teknologernas helhetsbetyg: 3.5

Extremfall ur gruppen kurser med för lite poäng med tanke på nedlagt arbete. Många av problemen på föreläsningar och övningar kan härledas till tidsbrist. Föreläsaren uppfattades som entusiastisk men strulig. Kurslitteraturen var överlag uppskattad. Kursen innehöll en frivillig inlämningsuppgift som upplevdes som mycket tidskrävande och bitvis luddigt formulerad. Förändringar är ännu inte fastslagna då vi i skrivande stund inte har haft kursnämnd.

Jonatan Matsson & Linus Löfgren
2000-05-04

Numerisk Analys

Examinator & Föreläsare: Ivar Gustafsson
Tenterande: 81 varav U:17, 3:23, 4:24, 5:17
Andel godkända: 79%
Antal enkätsvar: 44
Teknologernas helhetsbetyg: 3.8

Helhetsbedömningen var att kursen var mycket bra och uppskattad. Föreläsaren ansågs ha en god förmåga att förmedla kunskap och föreläsningarna var mycket bra. Även boken fick ett gott betyg.

Kursen innehöll dator-övningar, obligatoriska dator-laborationer och frivilliga inlämningsuppgifter som kunde ge bonus. Upplägget verkade falla de flesta i smaken. Kursen var föredömligt organiserad med en ständigt uppdaterad och aktuell kurs sida.

Jonatan Matson & Linus Löfgren
2000-03-28

Elektromagnetisk Fältteori, 5p

Examinator & Föreläsare: Mikael Persson
Tenterande (prel.): 67 (f98), 39 godkända, varav 3:11 4:13 5:11
Antal enkätsvar (webenkät): 36
Teknologernas helhetsbetyg: 3.5

Föreläsningarna fick blandat betyg, en del hatade OH-föreläsningarna, medan andra tyckte det var en frälsning. Föreläsningarna, som fick 3.1 i betyg, var upplagda så att i början av varje föreläsning berättades det för teknologerna hur långt kursen kommit och vad föreläsaren gått igenom. Detta var ganska uppskattat. Vad som inte var lika uppskattat var föreläsarens fascination för formler. Flera tyckte att det skulle behövas en större tyngdpunkt på förståelse för fysiken, istället för formelbollande. Mikael var under kursnämnden inte helt främmande för idén, men sa att det fanns krav från andra föreläsare i fortsättningskurser att en viss formel-excersis gjorts.

Det fanns två olika övnings-ledarrum att gå till. Övningsledarna, Hans Desaix, Tomas Rylander, och Pär Ingelström, fick väldigt bra betyg. En stor del av kursmaterialet fanns tillgängligt på nätet, i form av föreläsningssanteckningar (svårlästa, och fulla med formler), lösningar till de tal som gick igenom på övningarna (mycket uppskattade), sammanfattning av hela kursen (också uppskattat) samt en del blandade blad med lite facit och liknande.

Föreläsningssanteckningarna fick även kritik för den stora mängd fel som uppenbarade sig under kursens gång, dessa korrigerades dock kontinuerligt och till nästa år ska alla vara borta. Förutom materialet på nätet fanns en mycket bra kursbok, som fick betyget 4.0. Nästa år blir det en hel del förändringar i kursen eftersom undervisningen har placerats till den s k Studion, och kommer då att endast fortlöpa under en läsperiod.

Fabian Kärrholm & Henrik Sikén
2000-05-04

Årskurs 3 99/00

Fasta tillståndets fysik, 5p

Examinator & Föreläsare: Lars Walldén
Tenterande: 86, varav U:25, 3:28, 4:21, 5:12

Andel godkända: 71%

Antal enkätsvar: 47 på huvudenkäten och 57 på den kompletterande enkäten

Teknologernas helhetsbetyg: 3.73

Ambitionsnivån var som vanligt varierande. Många siktade högt medan andra nöjde sig med godkänt. Närvaron på föreläsningarna var ganska hög men avtog något mot slutet. Omdömena om föreläsaren var i huvudsak mycket positiva (3.97). Ganska många tyckte att föreläsaren var pedagogisk och strukturerad. Tempot var bra men en del störde sig på att han inte alltid höll tiden. Vissa tyckte dock att Lars var tråkig och monoton i sitt föreläsande.

De inledande OH-repetitionerna var uppskattade. Som förbättringar föreslog en del att föreläsningarna ska avslutasi tid och ett lite mer varierat och engagerande framträdande. Någon föreslog en sammanfattning i slutet av kursen.

Övningarna var i allmänhet välbesökta. Övningsledarna fick beröm för sin pedagogiska förmåga och deras utdelade lösningar uppskattades. Några tyckte att det gick lite långsamt. Omdömena var positiva. (Curt Nyberg 3.71, Johan Carlsson 3.64, Hans Starnberg 3.86). I kursen fanns fyra obligatoriska labbar:

Dislokationer (F1)

Den klart sämsta labben. Det var svårt att se det man skulle och en del förstod inte riktigt vad man skulle se. Många tyckte att labben var tråkig och till och med värdelös. Några tyckte att labbkompendiet var dåligt i detta avsnitt och ännu några klagade på arbetsmiljön. De kommenterade att eter användes utan dragskåp och undrade om det var tillåtet.

Lauefotogram (F2)

Labben fick blandade omdömen även om de negativa omdömena övervägde. En del tyckte att det var för mycket räknande på saker som man inte behövde förstå. Därför upplevdes den som tråkig och mindre givande av flera. Ett par kommenterade kompendiets brister i detta avsnitt. Dessutom framkom klagomål på en av handledarna, Johan Bellman, som vid ett enstaka tillfälle var kraftigt försenad utan ursäkt eller kommentar.

Lågtemperaturfysik (F7)

Helt klart en mycket uppskattad labb. Mestadels gavs kommentarer som intressant, rolig och givande. Ett par personer påpekade att det var för mycket demolabb över det hela.

Elektronmikroskopi (F9)

En nästan ännu mer uppskattad labb. Givande, kul, intressant var motiven. Handledarna var mycket uppskattade. Tyvärr fick man inte göra så mycket själv under labben.

Kursboken, Myers, var värd att skaffa tyckte flertalet (2.83). I allmänhet lästes den dock mest sporadiskt. Ofta de rekommenderade avsnitten och vid lösning av instuderingsfrågorna. Det framkom vissa klagomål på dess struktur och pedagogik och att den i vissa stycken var svårläst. De få som provat Kittel tyckte om den.

Kursens hemsida besöktes sällan eller inte alls av flertalet. De förslag till förbättring som kom fram var att lägga upp en kursdagbok med behandlade moment, föreläsningsplan, föreläsnings- respektive övningsanteckningar och en upprustning av bakgrunden.

Kursen innefattade ej inlämningar eller dugga. De flesta ville bevara det nuvarande systemet. En betydande andel röstade dock för en inlämning i syfte att stimulera teknolgera. Dugga var ett inte fullt lika populärt förslag.

Moses - en vass en

Vad gäller koordinationen upplevde de flesta inga problem. Dock klagades det på att bokningslistorna till labbarna sattes upp innan terminens start. Detta borde kunna lösas bättre genom att informera om tillgängliga tider i god tid innan bokningsstart, för att möjliggöra viss planering.

De allra flesta tyckte att tentan speglade kursen väl. Förändrings-

förslag för kursen som inkom på enkäterna var att räkna på magnetism på övningarna. En person önskade även en lista över samtliga förekommande beteckningar som finns i kursen, då det upplevdes som rörigt. Kursnämnd har ännu inte hållits, men Lars har redan lovat att byta ut dislokationslabben.

Fredrik Eriksson & Olof Larsson
2000-05-03

Emil Rolandsson, f98, spexar loss.

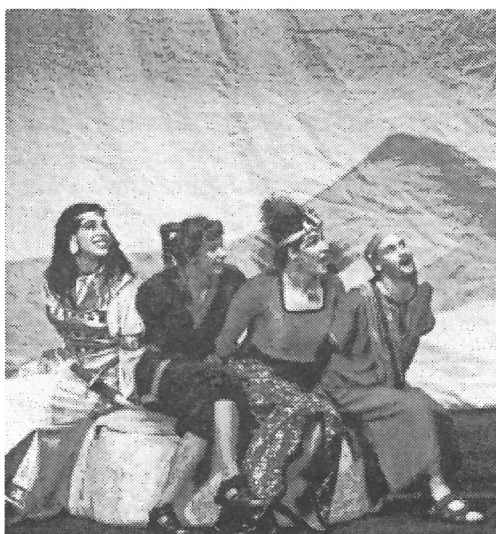

SPEX

Chalmersspexet anno 2000 går för fullt i Stenhammarsalen och har så gjort de senaste månaderna. Sedvanligt kommer sedan Moses och hans kumpaner dra land och rike runt i förhoppningsvis segertåg. Däribland märks två F:are - på scen Emil Rolandson i rollen som faraos betjänt och i ensemblen hittar vi Tobias Persson på basfiol. Som traditionen bjuder är även Mose ett spex med skenbart historisk skådeplats, men hela tiden med referenser till dagens samhälle och aktuella händelser. Utformningen är emellertid något mindre farsbetonad än tidigare år och manus och regi lyckas tillsammans med bra skådespeleri och en säker ensemble skapa en trovärdig stämning. Med enkla medel skapas ett stilistiskt men levande sceneri. Och i centrum av allt detta står Mose som försöker få sitt folk ut ur det av faraon förhärskade Egypten. Skratten är många, helheten fungerar, och som vanligt ser vi flera lysande kvinnoporträtt gjorda av män (undrar när jämställdheten ska hinna ifatt spexet).

/Mathias Lindkvist

(Spexet har sina sista vårföreställningar 19/5 och 20/5)

Maggie kåserar

Så händer det igen, mitt i en Lagrangefunktion. En vag känsla i magtrakten, som med allt större hastighet bubblar upp, väller, spricker, expanderar ut i yttersta fingertopp och tå. Känslan att jag älskar hela världen. Precis hela världen. Det smattrande regnet ute på Origogården är helt ljuvligt, dammet under skrivbordet i mitt studentrum bjuder på helt fantastiska utmaningar, fem minuter efter att jag har druckit en eller två koppar kaffe. Jo, så är det faktiskt, och det är så konstigt.

Där sitter jag alltså helt oskyldigt, kanske hemma, kanske i Signes, eller i extremfallen på någon fin restaurang med vuxna människor, med en kopp gött (i Signesfallet mer drickbart än gott...) kaffe framför mig. Nu är det ju inte så att jag brukar smutta på kaffe, utan jag håller i mig det mesta på en gång, det blir ju godare så. Speciellt om kaffet inte är så gott egentligen. Eller om kaffet är jättegott, för då blir det ju så mycket mera. Sedan dricker jag gärna en kopp till, så snabbt som möjligt, för att ytterligare förstärka känslan av att kaffe har druckits och det var gott. Därefter, observera att det alltså inte händer innan allt är uppdruckat, utan efter, så kan jag plötsligt inte alls längre koncentrera mig på min uppgift utan bara sitter där helt apatisk i Signes lila soffor (eller Henriks röda soffa om jag är där) och bara tycker att hela världen är underbar. Som Askungen ungefär. Man kan just fråga sig hur många koppar kaffe hon hällde i sig innan hon gick upp i sitt fönster för att säga de berömda orden. Och man kan undra om hon visste att hon skulle säga berömda ord, och därför förberedde sig för att verka extra lyrisk, eller om det bara blev så ändå.

Finns det någon bland läsarna som har upplevt det här fenomenet med kaffe, eller som vet något om kaffets eventuella lyckopillersymptom? Skriv gärna en rad i nästa nummer av Finform!

Till alla er andra, som inte är helt nerdrogade, So Long, och ha en bra sommar!

/Maggie

Bruno K. Öijer

Ibland när man ser en bild på en person, undrar man vad personen på bilden skulle säga om han eller hon fick chansen att tala. Mannen på bilden intill är Bruno K. Öijer. En svensk kultpoet som redan i sin ungdom var omskriven och omdebatterad. Bilden togs 1977 i samband med att Öijer gav ut romanen "Chivas Regal". I romanen vägrar han envetet att använda stora bokstäver samt ordet och. Det senare ersätts med &. När man läser boken undrar man vad det är som driver Bruno K. Öijer att ta till dessa stilgrepp. Kanske ger han svaret i inledningen, där han skriver:

"Behovet att häda evigheten och sin egen samtid föds ur ett inre tvång. Som din vägran att låta dej genomströmmas av samhällslögnen."

Kanske har han bara kommit på att man som författare och kulturpersonlighet i allmänhet helt enkelt får mycket mer uppmärksamhet om man gör något som ingen annan gör. Att alla måste vara lite annorlunda på sitt eget sätt för att märkas ibland alla unga svärmodiga skribenter.

Vad hade då Bruno sagt om han kunde tala till oss från fotot? Kanske något av följande:

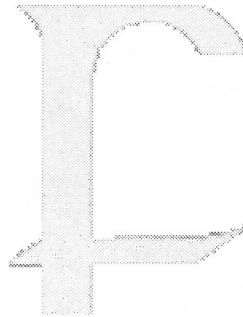
- Ibland är det lite jobbigt att leva.
- Jag fick ingen tid hos frisören.
- Cigaretten bränner mina fingrar.
- Jag tycker inte heller om att gå upp tidigt på morgonen.
- Vad vet kritiker egentligen?
- Mamma sa att jag såg lite trött ut.

Reflektioner i Lund

Sveriges sydligaste F-utbildning fyller 40 år och gör det utan att skämmas. Följ med på en vandring i tid och rum. Lund är skådeplatsen och guiderna heter Ingela Roos och Jonas Borell.

Av Mathias Lindkvist

En gigantisk byggnad av tegel reser sig bakom min rygg. Från fasaden blänker ett F i vårsolen och proklamerar tydligt vilka som behärskar den här delen av LTH. Men strax bredvid utbreder sig grasmattor av skånsk kaliber, med inslag av träd och skulpturer. Jag träffar Ingela i detta gränsland mellan kunskap och frihet. Tillsammans med sin redaktion ser Ingela till att förse F-arna med studentikosa roligheter. Hon berättar med stort engagemang om området och hur arkitekten en gång sett en metafor i byggnaderna som skepp - skepp som alla stävar framåt. Liknelsen är inte helt slående och lika lite förstår jag varför det finns en massa ölburkar av storlek stor. Det var heller inte vad arkitekten önskat sig, utan vad påhittiga teknologer en gång i tiden gjorde för att snygga till ventilationsintagen.

Väl inne i F-huset möts jag av en stark inte-känsla. De vita väggarna i de långa korridorerna förmår inte framkalla någon stämning och anonymiteten känns bekant. Mycket lämpligt ligger sektionslokalerna precis innanför huvudentrén. Här är överraskningarna få, förutom några soffor som är så oförskämt sköna att jag helst bara vill sno med dem hem till Focus. Istället får jag trösta mig med att de inte alls har lika många datorer som vi. Nördfaktorn verkar överlag vara många snäpp lägre i Lund än hemma. Dock har de två burkar ståendes i Styrelsens rum och där arbetar ofta de sektionsaktiva. Ett stabilt och aningen medeltida galler skyddar rummet från inkräktare och ger samtidigt känslan av att man får komma in i det allra heligaste.

Studienämndsorförande Jonas Borell ansluter sig snart och det som följer blir mycket en jämförelse mellan våra högskolor. Inte helt oväntat visar sig mycket vara liknande, med traditionsbunden nollning, en viss sektionsaktiv gruppering och hög status gentemot de andra utbildningarna på skolan. Precis som i Stockholm har F-arna här orange som sin sektionsfärg. Med jämna mellanrum görs studieresor till kända bryggerier på andra sidan Öresund för att uppehålla den goda statusen för de orange overallerna (tur att vår färg slipper svärtas ner av dessa utflykter).

Engagemanget på sektionen verkar det inte vara något problem med och hela andan känns lättsam och inte prestationsfylld. Sektions-tidningen von Tänen, där Ingela är redaktör, inne-

håller inte de allvarsamma bitarna. Sådan information får studenterna genom andra kanaler. Och det har blivit så mycket att många slutat bry sig, med den följd att även riktigt viktig info missas. Något liknande problem lär inte Chalmers ens vara i närheten av.

Strax utanför F-huset ligger sjön Sjön med ön Ön (egentligen är detta inte så fyndigt som man kan tycka, eftersom det redan sedan tidigare finns en ön i Malmö hamn som heter Ön). Och på Ön står en telefonkiosk av modell något äldre. Någon koppling till telenätet lär aldrig ha funnits, men väl upp till en av sektionspubarna, enligt legenden. Vid min ankomst till LTH var telefonkiosken vit, men sedan hade några data-studenter tagit

sig ut till Ön och påbörjat ommålning till deras sektionsfärg, brunt. Inga rivaliserande sektioner dök upp och snart var den vita kiosken ett minne blott. Vildare är det under nollningen, när den stora nolle-regattan går av stapeln. Denna är en del av en hel helgs aktiviteter med målet att kora de bästa nollorna (sektionsvis såklart). Flytfarkoster av de mest varierande digniteter konstrueras och sjösätts för att sedan transportera ut nollorna till Ön och ta denna i besittning och behålla kommandot. En klart mutbar jury och en skranglig hängbro som av tradition ska brista ingår också i det hela och naturligtvis flera dopp i det inte alltför badinbjudande vattnet/gyttjan.

Förutom Ingela och Jonas är det inte många studenter på LTH denna lördag

Sparta, när svensk form får välja.

i början av påsklovet. Därför känner man sig extra liten under rundvandringen. Ett ganska nytt kårhus kan LTH stoltsera med och det är inte långt borta med gissningar varifrån Chalmers helt plötsligt fick inspiration. Vårt kårhus är emellertid ingen kopia av Lundensarnas och framförallt kommer vi att sakna en bastu med glasfönster på kårhusets tak, något som lär ha klubbats igenom en sen kväll. Mindre stolta är man nog över det närbelägna studentbostadskomplexet, Sparta, som byggts med starka influenser från Ceausescus storhetstid (och då avses inte hans egna palats). Betongen är dominerande och av någon outgrundlig anledning har man åt vissa håll placerat betongskivor endast någon

meter utanför fönstrena, så att man slipper se något annat. Fördelarna är förstås inomhus, fast uppkoppling inkluderas och på området finns mataffär, post och bank. Väger man in att avståndet till LTH är endast några hundra meter är det inte förvånansvärt om studenter lever här under flera år utan att egentligen besöka resten av världen.

Helt enastående tålamod uppvisar mina guider och gästfriheten känns för ett ögonblick överväldigande i Lund. Tyvärr reviderar jag denna uppfattning senare på kvällen, då jag och min syster vägras inträde på samtliga nationer vi försöker komma in på, med den otrevliga kommentaren att vi inte är studenter i Lund (främlingar göre sig icke besvär). Å andra sidan visar Ingela och hennes pojkvän oss vad Lund har att erbjuda utanför LTH:s trygga område. De kulturella inslagen är påtagligt många och verkar med sin starka historiska förankring forma staden. Bland annat finns fortfarande speciella pojk- respektive flickbostäder kvar. Och jag kan inte annat än relatera den uppvisade rädslan för främlingar till det historiska arvet. F i Lund har åtminstone inga sådana referenser i sitt skyddshelgon;

Hilbert älg ger snarare en känsla av en mjukare sida hos teknologerna. Och det är en bild jag även gärna ser på vårt eget F.

Carl Reinholdtson Belfrage, mannen, myten, Tofsen? Innan intervjun frågar vi oss hur han är och hur han ser ut. Trots att ingen av oss har träffat honom upptäcker vi att vi har många förutfattade meningar. Genom att läsa Tofsen och notera hur den har förändrats sedan han blev chefredaktör har vi bildat oss en uppfattning av en person som vi inte alls känner. Vi tror att han är lång och läser Bibel och kanske har ett hett temperament. Vidare undrar vi hur intervjun kommer utveckla sig. Skall vi ta upp de förändringar som Tofsen genomgått? Hur kommer han reagera på det? Han måste ha fått de här frågorna tusentals gånger och är säkert mäktigt trött på dem. Vi skojar lite och pratar om ett Faulty-Towersavsnitt "Dont mention the war" (där tyskar kommer på besök och Basil har stora problem att undvika ett känsligt samtalsämne). Vilka frågor ska vi ställa? Vi vill dels veta mer om tidningen, dels försöka ta reda på vem det är som sitter vid rodret och som många identifierar med Tofsen. På avtalad tid beger vi oss till kårhuset och letar upp den lokal där Tofsens redaktion håller till. Den verkar tom och dörren är låst. Har vi gått fel? Plötsligt kommer någon gående. Han ser hipp ut, han bär en sliten kavaj och har målarfärg på brallorna. Frisyren är omsorgsfullt rufsigt. Han är dock inte så lång. *Vem är detta?*

Carl Reinholdtson Belfrage

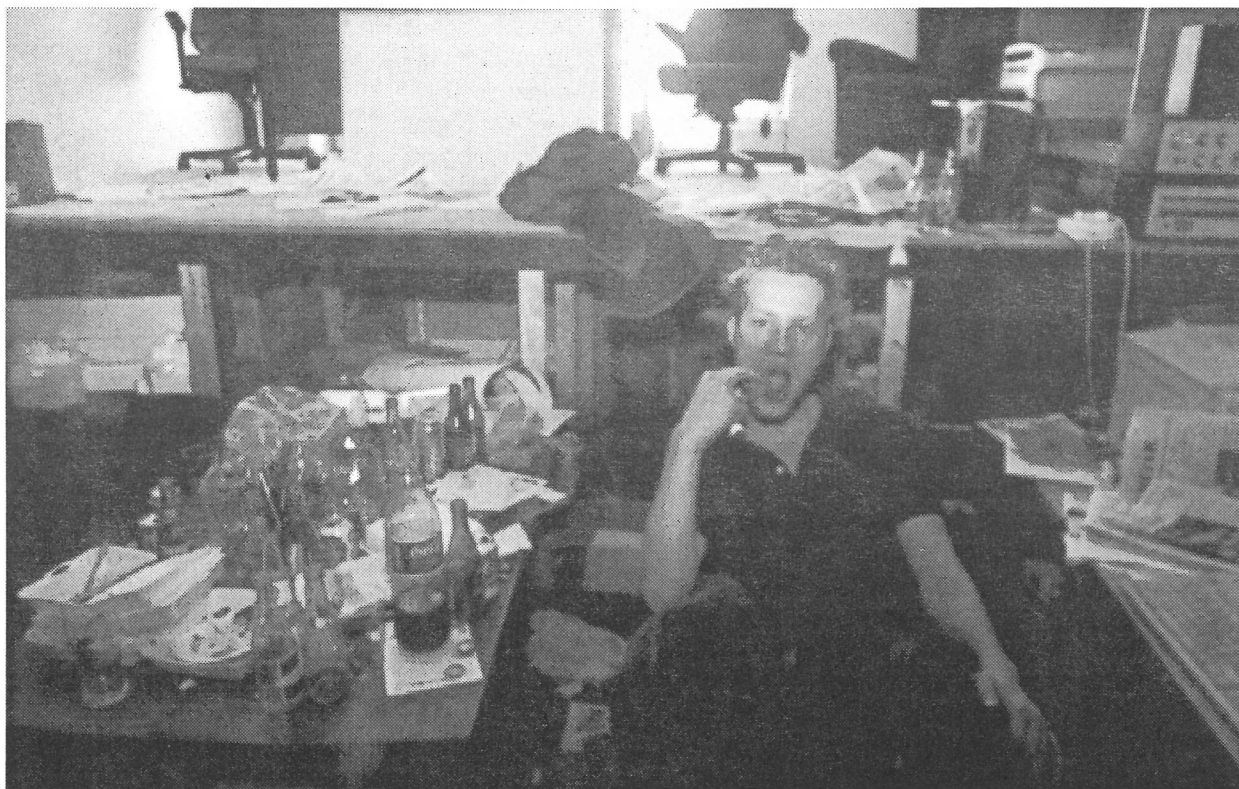
- Tofsens chefredaktör

Av Sigrid Hammarquist,
Cecilia Ivarsson

Vi intervjuar Carl Reinholdtson Belfrage i Tofsens rum, vilket i sig är värt en beskrivning. Vi noterar att det är väldigt stökigt och liknar ganska mycket sektionsföreningarnas lokaler, fast större. På en upphöjnad vid fönstret står en massa gamla möbler. I mitten av rummet finns ett litet bord full av odiskade glas och en matlåda av papper med en halv portion kvar. Det märks att i den här lokalen spenderar redaktionen mycket tid. Det finns två datorer, och vid dessa kommer vår kårtidning till. Carl kommenterar röran mer nöjd än urskuldande och förklarar den med att redaktionen spenderar mycket tid här. Som chefredaktör lägger han ner 80 timmar i veckan, säger han först, men vid noggrannare eftertanke kanske det är något mindre. Dock mycket mer än vad som ryms inom ramarna för tjänsten. De andra i redaktionen lägger också ned mycket mer tid än vad som krävs av dem, just

för att det är så kul att göra tidning. Sammanhållningen i redaktionen är god, förstår vi. De spenderar mycket tid tillsammans även privat. Carl är väldigt trevlig. Han pratar mycket och gärna om allting som rör tidningen, inte minst om de förändringar vi undrade om vi skulle våga ta upp, och gör inte sällan små utflykter till andra ämnen. Han bläddrar stolt i ett exemplar av Tofsen, fingrar på datorn och verkar tycka om att bli intervjuad. Han frågar oss vad vi tycker om olika saker, drar paralleller mellan hans arbete och vårt. Mötet känns mer som en ett samtal än en formell intervju.

Carl är uppvuxen i Stockholm, men flyttade till Göteborg för nio år sedan. Han har läst filosofi A-, B-, C- och D-kursen på universitetet. Fortsatta filosofistudier skulle innebära att doktorera, men detta verkade tråkigt tyckte Carl. Hans pappa, som är gammal chalmerist, "vurmade för

"Chalmers är jättesnällt som låter oss sitta här och göra en tidning."

Chalmers" och ville att hans son skulle läsa något tekniskt. Till viss del påverkad av sin far började Carl hösten -98 att plugga på Väg och vatten. Redan på höstterminen kom han i kontakt med Tofsen genom en bekant och började som skribent där. Vid årsskiftet 98-99 hoppade dåvarande chefredaktören Martin Andersson av. Då ingen ny kandidat gav sig till känna hoppade Carl in och tog över. Han tog studieuppehåll och började jobba heltid på kårtidningen, vilket han fortfarande gör. Utöver det frilansar han en del på GP.

Tofsen ligger under Chalmers studentkår och kommer ut med sex nummer per år, men det finns inga direktiv på hur tidningen skall se ut eller vad den skall innehålla. Tofsen hittar man lite överallt på Chalmers, dessutom skickas den ut till alla som går i årskurs fyra och högre eftersom de ofta inte spenderar så mycket tid på skolan. Den finansieras av helt av annonser och Chalmers är en regelbunden annonsör med högskolans uppslag. Chefredaktörens lön, han är arvoderad på heltid, betalas av annonser. Kåren bidrar med lokal. För närvarande arbetas det med att ta fram tydliga instruktioner till Tofsen om vad dess syfte är.

Redaktionen verkar inte, vad vi förstår, ha någon bestämd struktur. Den byts inte ut regelbundet utan folk kommer och går lite som de vill. Inget val förekommer utan de som vill vara med får det. I redaktionen ingår just nu 4-5 personer, mest tjejer just nu. Det skulle behövas ett par redaktionsmedlemmar till, säger Carl. Man har tre skribenter, en fotograf, en illustratör och en redigerare. (Hur detta kan summeras till 4 eller 5 är lite gåtfullt, men så gick ju Carl bara sex månader på Chalmers...) Flera av redaktionsmedlemmarna har sabbatsår från Chalmers eller exjobb, men ett par studerar också.

"Vi är jättesnälla."

Även om det är Carl som bestämmer rent formellt har redaktörerna mycket fria händer och gör vad de känner för. Ibland måste han emellertid sätta stopp om reportagen inte är intressanta eller inte "passar in i tidningen". När det gäller bidrag från studenter publicerar man nästan alla insändare och debattartiklar medan övrigt material trycks i den mån redaktionen finner det intressant. De får både positiv och negativ kritik för sin tidning, mest via mail, men också via telefonsamtal och till och med skriftliga brev. De tycker det är roligt att de får mycket respons.

Carl halkade mer eller mindre in på ett bananskal i rollen som chefredaktör. Han hade inga direkta visioner om vad han ville göra med tidningen. Tidningen har emellertid ändrats radikalt sedan den nya redaktionen tog över. De traditionella reportagen om nollning, Cortège och fester i gammal chalmersanda har bytts mot musik-, mode- och trendreportage. Foto och layout är viktigt. Med sina annorlunda reportage vill redaktionen nå ut till alla de chalmerister som inte engagerar sig och tar del av de aktiviteter som kåren och sektionerna erbjuder, de som inte känner sig hemma bland overaller och øhlhävning. Carl pratar om dem som är med i overallsföreningar som "konstiga människor, som lyssnar på konstig musik". Han har svårt att

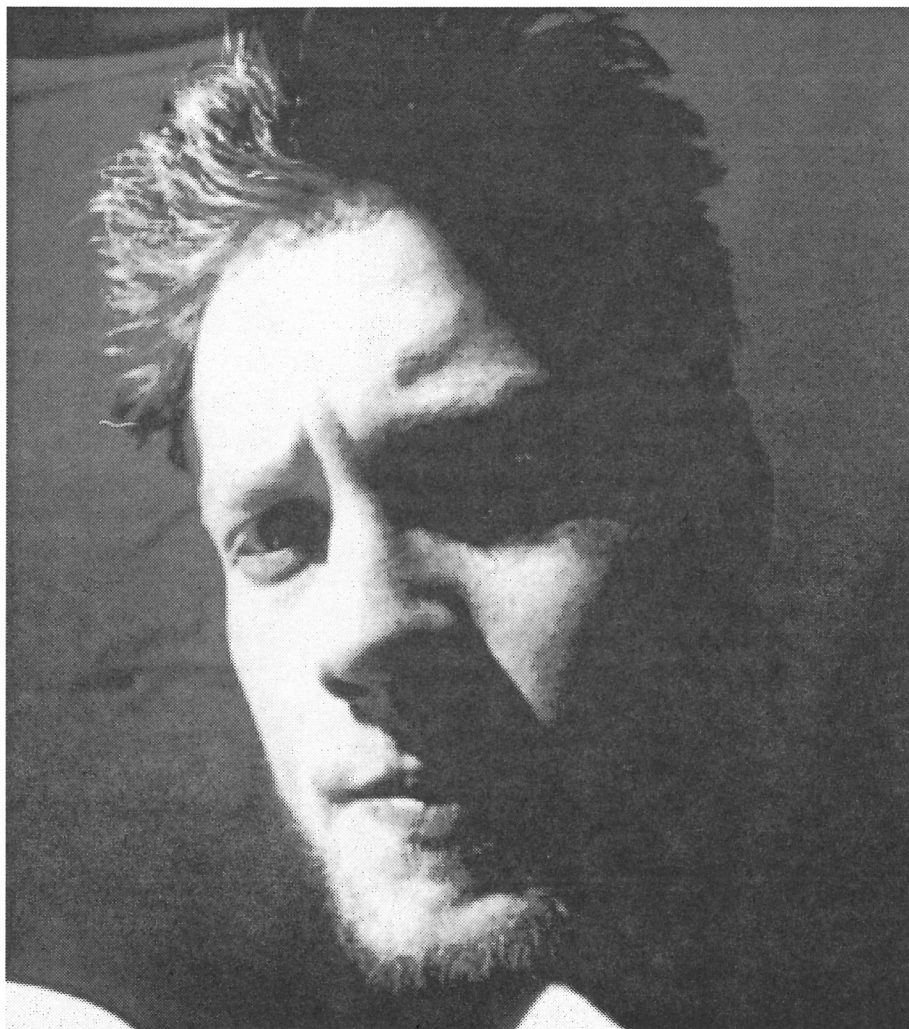
kritiken och åsikter om tidningen i allmänhet, har riktats mot Carl personligen, då han som chefredaktör får axla bördan av att vara tidningens ansikte utåt. Vi skall dock komma ihåg att tidningen är redaktionens gemensamma prestation.

Redaktionen hade inga planer på att göra "revolution" och ändra hela tidningen, det råkade bara bli så. Att folk reagerade starkt på förändringarna tyckte de bara var bra. "Chalmers är ju en liten klump, det är bra att någon ruckar på den ibland."

Hela den nuvarande redaktionen sa upp sig innan jul. De var trötta och kände motstånd från kåren.

Det var "snack från kårmedlemmar och konstiga människor i overaller". Trots mycket åsikter fanns det ingen som ville ta över, därför har de fortsatt fram till nu, men den här terminen är den

sista. Nu får någon med nya idéer ta över och köra sitt race. Carl själv skall fortsätta ha studieuppehåll från Väg och vatten. Till hösten bär det iväg på resa med början i en liten bunker i Brooklyn. Kanske fortsätter han med

frilans. Han tror inte att han kommer jobba många år på samma företag, utan vill gärna prova på olika saker i framtiden.

När Linkan började prata om foto och papperskvalitet kom det i alla fall fram - de har samma papper som Bibel "En av de mest intelligenta tidningarna". Lite koll hade vi, trots allt.

Hur LÖSER JAG DEN SVÅRA DIFFERENTIALEKVATIONEN?

(x, y) och $\Omega = \{(x, y) : 0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1\}$.
Så divergenssats $\int_{\partial\Omega} u \cdot n = \int_{\Omega} \text{div} u$.
 $u = 0$ (visa detta) finns potentiell
funktion ϕ och beräkna $\|\phi\|$ och $\|\nabla\phi\|$.

**RING PDE DIREKT
NÄR DU HAR FRÅGOR
OM HUR MAN FÅR RÄTT.**

"...det är en inhomogen värme ekvation! Vad ska jag göra!?"
Om den inhomogena termen inte beror på t , rekommenderar jag att du hittar en steady-state lösning och gör en substitution, så att du får ett nytt problem, vilket du lätt löser med Fouriersinusserier. I det allmänna fallet utvecklar man bara allt i Fouriersinusserier, och löser sedan ut den okända koefficienten. Lyckas du inte hitta en analytisk lösning och problemet verkar stabilt, kan det vara värt att ta till numeriska metoder. Variansformulera i 60 grader och ansätt en lösning med hjälp av exempelvis cG1! I riktigt svåra fall kan det vara lika bra att gissa en lösning. Kom ihåg entydighetssatsen! Lycka till!

"Uppgift 5c får ni göra själva, orsaken till det är att jag vill ha tid för sex!"

/Jan Södersten

En något udda variabeldeklaration, sett i ptfk.

"Bajskorv : Integer"

/anonyma kodare

"Det är inte sagt att de kurser som verkar tråkigast verkligen är det."

/Guns och Ann-Britts realism i infohäftet om valfria kurser

"Du kan ha det smartaste huvud som någonsin gått på ett par ben..."

/Jenny Östlund utexaminerad f94 på AWA-patent

"Vad tusan vill han? Vill han att vi ska rita av bara faan här då?!"

/Jenny Roudén löser inlämningsuppgifter på sitt eget sätt

"Alfa, beta...alfa, beta...hm...alfa, beta, delta, delta, äta, beta, delta, äta, gamma..."

/Per Solomonsson läser upp integrabilitetsvillkoret och genast klarnar allt (not).

TJENA MOZ!

Tjena Moz

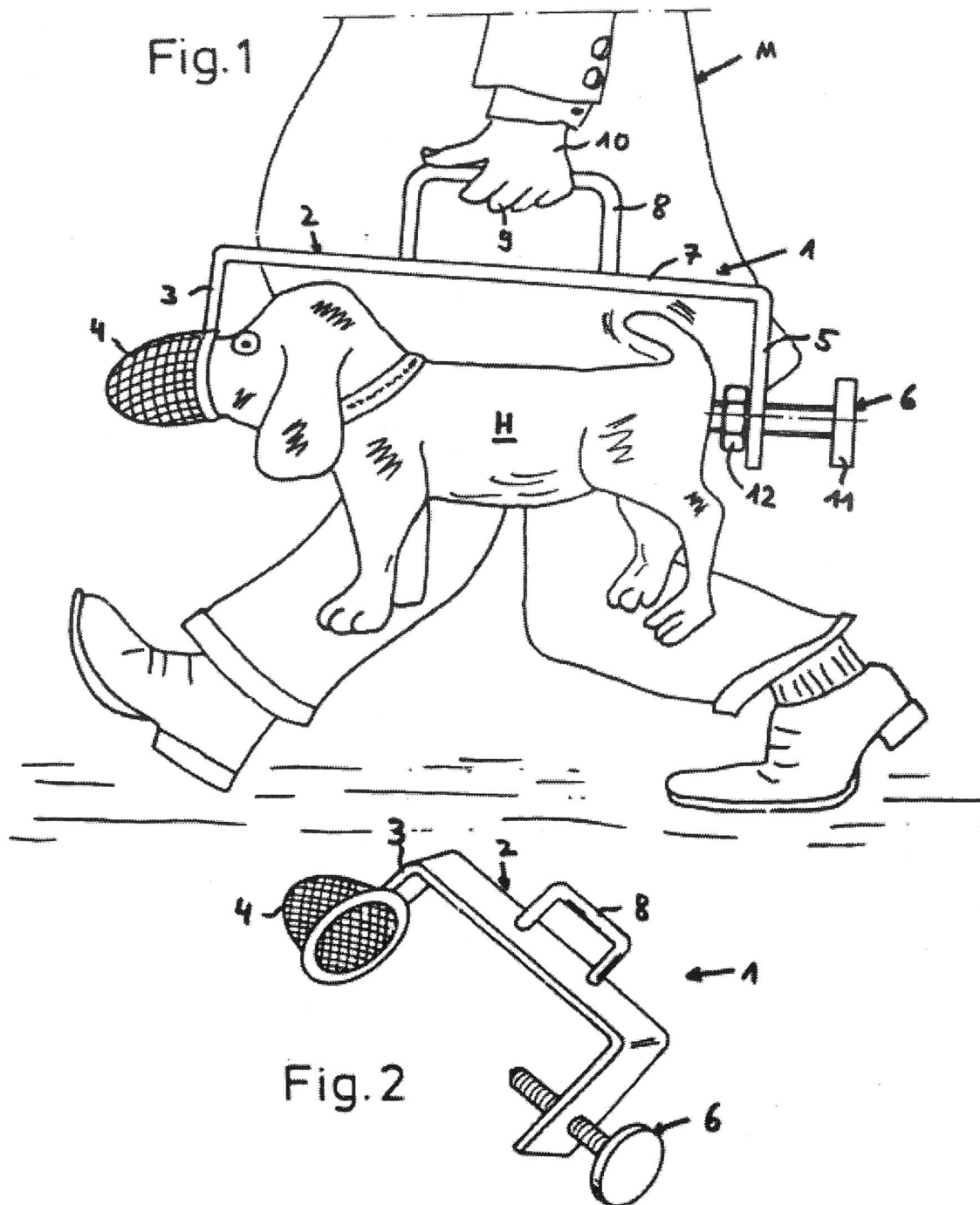
Jag har slitit i flera veckor med lab2 i ptfk:n och äntligen lyckats få den att fungera och när jag skulle bli godkänd sa handledaren bara att min kod var ostrukturerad och han tittade inte ens om den fungerade. Det viktiga är väl ändå att programmet fungerar och inte att det är snyggt?

Svar: Att rätta labbar är ungefär som att ragga på krogen. Man vet att det är insidan som räknas men om inte tjejen/killen ifråga är tillräckligt snygg

så spelar det ingen roll hur trevlig han/hon är för man bryr sig helt enkelt inte om att ta reda på det. Det enda råd jag kan ge dig är att bjuda handledaren på drinkar tills han sänker sina krav, det brukar i alla fall funka på gasquen.

Moz, som är ganska klok, men gammal och rynkig

Och med detta tackar vi i Finform för oss!

Nu går vi.